

Ингра или Ижора на сѣверозападъ, — и сичките тие мѣста сѣ населени съ фински или съ чудски племена. Послѣдното обстоятелство потвърждава отъ една страна родството на Атилиовите хунни съ сѣвременните унгури, а отъ друга онова положение, че славяните, както тѣхни най-стари и най-ближни сѣсѣди, сѣ знаѣле твърде добре това родство на финските племена, ако тие послѣдните и да сѣ са разселили така на широко ; въ това сѣщо време византийските и латинските писатели очевидно са бъркатъ въ лабиринтътъ на варварските народни имена. Подъ общото или родовото название хунни у тѣхъ са срѣщатъ много видове имена: акацири, буругунди, кутургури, утургури, ултинзури, унигури, савири, сарагури и пр. и пр.*). Почти сѣко едно отъ тие названия има още и свои варианти. Отъ страната на историографията би била голѣма погрѣшка да счита сичките тие народи като вѣтви на едно и сѣщо хунско или угорско поколѣние. Съ хунните са причисляватъ понекогашъ едвамъ ли не сичките обитатели на дунавската и на юго-восточната европейска равнина ; но ако сичките тие народи да би били наистина хунни, то каде сѣ тие изчѣзнали така бързо и отъ каде сѣ са появили изведнажъ на тѣхното мѣсто сѣвсѣмъ други народи, съ исключение само сравнително негодѣмото племе угри ? Ясно е, че подъ тие названия са криятъ други племена, и то повечето славянски. Съ една дума, въ извѣстниятъ тоя периодъ думата хунни са е употребляла въобщо, за да са означатъ вар-

*) Гл. Memoriae Populorum. I. 451.